

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Ἀθήναις φρ. 15 — *Εν ὁἷ ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — *Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ.

(ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.)

Βερολίον, 5 Ιουνίου. — Πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς Ἀθήνας. — Μετοχὰι Παρθενῶνος ὑψωμέναι εἰς ὅλα τὰ χρηματιστήρια τῶν μεγάλων δυνάμεων. Χρεώγραφα Ἀκροπόλεως μεγάλη ζήτησις. Θεσίου βασταγμέναι. Ἀπτέρου Νίκης εἰς τὸ διπλάσιον. Μνημεῖον Φιλοπάππου ἀφορμὴ κυδίας μανιῶδους. Φυλακὴ Σωκράτους ὄσα ὄσα. Παρακαλῶ ὁδηγίας.

***Ραγκαθῆς.**

Βερολίον, 5 Ιουνίου. — Πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς Ἀθήνας. Αἰσθήματα φιλελληνικὰ εἰς κατάστασιν βρασμοῦ. Φιλελληνικαὶ ἰδέαι ἐξεχειλίσαν. Δήμαρχος Βερολίνου καταβρέχει τοὺς δρόμους μ' αὐτάς. Προτάσεις μεγεθύνσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀλληλομαχίαν καὶ ἀμιλλαν. Εἰς μίαν τοιαύτην μάχην δεκαπέντε ἔμειναν νεκραὶ, δεκατέσσαρες ἐτραυματίσθησαν καιρίως. Μόνον περὶ Ἑλλάδος γίνεται λόγος. Καθολικὴ ἀφασία περὶ παντὸς ἄλλου πράγματος. Κατωτέρα τάξις ἀρχεται παραπονουμένη. Ζητῶ ὁδηγίας.

Βράϊλας.

Ἀθῆναι 4 Ιουνίου. — Κύριον *Ραγκαθῆν εἰς Βερολίον. — Ἐξεδώκαμεν νέας σειρὰς μετοχῶν Ἀκροπόλεως, Παρθενῶνος, Ἀπτέρου Νίκης. Ἐκδίδονται προσεχῶς ὁμολογίαι Θεσίου, Φυλακῆς Σωκράτους καὶ ἀρχαιοτήτων Σλῆμαν. Ἰδρύομεν γέντε 8 ο)ο Ὀμήρου, 5 ο)ο Φειδίου, 6 ο)ο Πλάτωνος καὶ 3 ο)ο Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Προσφέρετε εἰς τὰς παρουσιαζομένας τιμάς. Παρακαταθήκη μεγάλη. Μὴ δέχεσθε ἄλλο νόμισμα πρὶν Βώλου, Λαρίσσης, Μετσόβου, Ἰωαννίνων, Ζαγορίου. Ἄν περισεύσουν ἀγοράσατε καὶ ὀλίγην Μακεδονίαν.

Τρικούπης,
μετὰ τῆς ὑπουργικῆς πλειοψηφίας.

(Γρῶμαι μειοψηφίας)

Ἀθῆναι 4 Ιουνίου. Κ. *Ραγκαθῆν Βερολίον. Ἄν περισεύσουν χεθῆματα, ἀγοράσατε καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Νὰ μοῦ ἀγοράσητε κ' ἓνα ψεύτικο καθαβάκι.

Βούλγαρης.

Ἀθῆναι 4 Ιουνίου εἰς Βερολίον. — Κύριον Βράϊλαν. Καταφθάνει αὐτὸς Πηξζαύρα, πλήρης ἀγγλικῶν ἀνθράκων (Κόκ). Παραλάβετε φόρτωμα καὶ καταναλώσατε ὅλον εἰς θέρμανσιν φιλελληνικῶν αἰσθημάτων. Μὴ ἀφίνετε δήμαρχον Βερολίνου νὰ καταβρέχη δρόμους μὲ φιλελληνικὰς ἰδέας. Ὅτι μᾶς χρειασθοῦν. Περιποιηθῆτε τραυματισθείσας προτάσεις περὶ μεγάλωσεως Ἑλλάδος. Ὡμίλησα Κυρίας Ἐρυθροῦ Σταυροῦ πρὸς ἀποστολὴν μοτοῦ.

Τρικούπης
μετὰ πλειοψηφίας.

(Γρῶμαι μειοψηφίας)

Ἀθῆναι, 4 Ιουνίου. — Κ. Βράϊλαν εἰς Βερολίον. Καθδία μου ὑπεχειρίζει ἀπὸ αἰσθήματα. Ἄν τὴν θέλητε, σὰς τὴν στέλνω καὶ μοῦ τὴν ἐπιστέφετε μὲ τὸ πλοσεχές. Σὰς στέλνω τῆς τιβάντες μου νὰ μοῦ τῆς διορθώσητε.

Βούλγαρης.

Βερολίον 8 Ιουνίου. — Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, εἰς Ἀθήνας. — Μεγάλη ζήτησις νεοελληνικῆς ποιήσεως. Ὅσα Ἀπαντὰ μου εἶχα κατηνάλωσα. Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον ἐάν ἀργῇ, προθήτω εἰς ταχέϊαν νέαν ἐκδοσιν Ἀπάντων μου.

***Ραγκαθῆς.**

Ἀθῆναι, 8 Ιουνίου. — Κύριον Ραγκαθῆν, εἰς Βερολίον. — Ἠγόρασα 500 σώματα Ἀθύρματα Συνοδικοῦ καὶ Σὰς τὰ στέλνω.

Καραϊσκάκης.

συνάδελφόν σας, ένα πρύτανίν σας, αν θέλετε, όστις μ' όλα τὰ γηρατεία του είναι μεγαλείτερος από σας κατακτητής εις τόν θύλον γαλλικόν κόσμον· άλλ' ηκούσατε ποτέ νά σκανδαλίση κανένα; 'Ο άνθρωπος κάμνει τήν δουλειά του μυστικά μυστικά!

— Αν ήθέλατε νά τόν μιμηθήτε!

Καλεσθάν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἀμφιτρώων.

Μ' όλον τόν πρός τόν Μολιέρον θαυμασμόν δύναται τις νά εἶπῃ, χωρίς νά βαπτίξῃ τόν κάλαμόν του εἰς ῥοδοζάχαρην, ὅτι ἡ ἑλληνική εἰκὼν τοῦ Ἀμφιτρώωνος, τήν ὁποίαν ὁ κ. Φραγκιάς ἐφιλοτέχνησε, τόν *κολακεύει*.

— Αν ἡ Σουλτανίτσα σου δὲν εἶχε κάμει κατάσχεσιν ἐφ' ὅλων τῶν θαυμαστικῶν ἐπιφωνημάτων καὶ ἐπιθέτων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, θά ἔσπειρον κ' ἐγὼ μερικά ἐδῶ μὲ ὄλο μου τὸ δίκρο. Τώρα δὲν μου μένει ἄλλο τι νά εἶπῃ παρά ὅτι τοὺς γέλωτας, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπόκεινται εὐτυχῶς εἰς κατάσχεσιν δὲν τοὺς ἐλυπήθησαν οἱ θεαταὶ τήν ἐσπέραν τῆς πέμπτης.

Προκειμένου περί θεατρικῶν δύναται τις ν' ἀντιγράψῃ τὸ ἄρθρον τοῦ Ροῦδη περί τῶν πολιτικῶν κρίσεων καὶ νά παρατηρήσῃ τήν μεταξὺ γραποῦ καὶ προφορικῆς λόγου διαφορᾶν. 'Ο κριτικὸς τῆς Ἐφημερίδος, ἡ ἰδική σου *Σουλτανίτσα*, ὅταν γράφουν, τρελλαινόνται διὰ τὸν Ὀρφέα. Ὅταν ὁμιλοῦν, τότε συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Ἀγνοῶ ἂν οἱ δημοσιογραφικοὶ τῶν κάλαμοι εἶναι μαγευμένοι, βεβαίως ὅμως ὅσα γράφουν δὲν εἶναι τόσον μαγευτικά.

Ἐπανέρχομαι εἰς τήν μετάφρασιν. Δὲν ἐπίστευά ποτε, πρὶν ἀκούσω τὸν Ἀμφιτρώωνα, ὅτι ἡ γλώσσά μας ἔχει τόσον ὠραίας φράσεις, τόσας χαριτωμένας μεταφορὰς, τόσα νόστιμα λογάκια. Ἀφίνω δὲ ὅτι οὐδαμοῦ τῆς μετάφράσεως θά εὕρῃ ἕνα καὶ μόνον στίχον, μίαν καὶ μόνην λέξιν ἄνευ λόγου, ἀπλῶς ὡς κολλητικὴν ὕλην. Ὅχι ἐμβάλωμα, ἀλλ' οὔτε κλωστήν δὲν δύναται τις νά διακρίνῃ. Εἶναι οὕτως εἰπαι *μοροκόμματα*.

Οἱ ὑποκριθέντες τοὺς Ἀμφιτρώωνας ἀπέτυχον ἀμφοτέρω. Πρῶτον ἀγνοοῦν φαίνεται ἐν Ἑλλάδι ὅτι δὲν πρέπει νά σταματοῦν εἰς τὸ τέλος τοῦ στίχου, ἔπειτα ἐνόμισαν καθῆκόν των νά διαρρήξωσι τὰ ἀκουστικά μας τύμπανα· ἂν δὲν ἐπέτυχον δὲν εἶναι σφάλμα των. Δὲν ἤκουσά ποτε μουσικὴν τοῦ Βάγνερ, ἀμφιβάλλω ὅμως ἂν ὅλη ἡ ὄρχηστρα τοῦ θεάτρου τοῦ Μπαίροϊτ ἀποτελῇ περισσότερον θόρυβον.

— Πῶς σοῦ φαίνεται ὁ κ. Νταούλας (Ζεῦς);

— Βροντᾶ ὡς ἄν γαοῦλι.

Τὴν νύκτα ὑπεκρίθη ἡ δ. Φιλομήλα. Κρίμα, ὅτι, ἂν καὶ τριῆσπερον, μόλις ὀλίγα λεπτά τήν εἶδομεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἦτο ἀληθὴς ἀττικὴ νύξ. Καὶ διὰ νά ἐξακολουθήσω τὴν παρομοίωσίν μου δύναμαι νά εἶπῃ ὅτι ἤλιος θερινὸς ἦτο ὁ κ. Κοτοπούλης καὶ ὁ κ. Δαούλας. Ἀλλοίμονον ὅταν εὐρίσκοντο συγχρόνως ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ οἱ δύο ἤλιοι. Ἦτο ὡς νά ἐπεριπάτετε εἰς τὰς 12 εἰς τὸ Σύνταγμα. Εὐτυχῶς ὁ Ἑρμῆς (Πεταλᾶς) καὶ ὁ Σωφίας (Ζάνος), ἰδίως ὁ τελευταῖος ἐχρησίμευσαν ἀντὶ ἀνέμου μετριάζοντος τὰ κυνικά καῦματα.

Ἀκμῆς ἦτο ὁ κ. Ζάνος εἰς τὴν σκηνὴν τῆς συμφιλιώσεως τῆς Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρώωνος, τοῦ ὁποῖου μμεῖται

ὅλα τὰ σχήματα ζητῶν νά συμβιβασθῇ καὶ αὐτὸς μὲ τὴν Κλεζάνθην του. Οἱ δύο δούλοι ἦσαν ὡς τὰ πλατύνον τὰ ἡμεγεθύνοντα ὑπερμέτρως τὴν μορφήν κάτοπτρα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ κύριοι ἐκατοπτρίζοντο γελωτοποιούμενοι.

— Οἱ δύο Σωφίαι, ἔλεγεν ὁ φίλος μου Δ.... μᾶς ἔσωσαν! Ἀλλὰ οἱ ἡμίσεις τῶν ἠθοποιῶν καλοὶ καὶ ὀλόκληροι ἢ κωμῳδία καλὴ ἔρχουν νά ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως.

Καὶ μία ἐρώτησις ἐνός ὅταν ἐτελείωνε ἡ τελευταία πράξις:

— Ὁ ἄ εἰς καὶ κωμῳδίαν;!

Νίκος.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἐπὶ πρῆτρι πρὸς Κυρίαν:

— Κοκκίνα ἐφαγα σοῦπα καὶ βραστό, τί θά φάγω ἄλλο;

— (Δίδουσα αὐτῇ ἐλαφρὸν ῥάπισμα.) Νά καὶ τὸ φρούτό σου.

Μεταξὺ δύο θαυμαζόντων τὸν μεθύτερον πλοῦτον τοῦ Σερπιέρη.

— Τί ἦτονε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ τί ἔγινε!

— Τί ἦτανε;

— Ἦτανε Ἰταλὸς καὶ ἔγινε ὁμογενής.

Φλύαρος πλατωνικὸς ἐκένου εἰς τὴν ποδιὰν τῆς ἐρωμένης του πελωρίους καλὰθους αἰσθημάτων.

Ἀπαυδήσασα ἡ εὐφυὴς Ἰουλίτσα τοῦ λέγει:

— Ὁ! καυμένη, εἶσαι ὁ Δεληγιάννης τοῦ ἔρωτος.

Ἐζήτηε πληροφορίας εἰς Γάλλος παρ' Ἑλλήνου περί τῆς καταγωγῆς τῆς ἀριστοκρατίας μας.

Ἐὐ Ἑλλῆν τοῦ εἶπε πῶς οἱ πλείστοι ἀπὸ παντοπωλαί, μεσῖται, βιβλιοπωλαὶ καὶ χαλθαδζήδες ἐφθασαν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν περσιωπήν.

— Mais alors, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Γάλλος, vous avez une aristocratie bourgeoise.

Ἀνδρόγυνον καθ' ἣν στιγμὴν ἐτοιμάζεται νά κοιμηθῇ.

Ἐὐ ἄνδρας:

— Τὰ χέρια μου εἶναι βρώμικα, στάσου, γυναῖκα, νά πᾶς νά τὰ πλύνω κ' ἔρχουμαι.

— Τί ἀνάγκη, ἄνδρα μου, τώρα θά κοιμηθῶμε.

— Καλὰ λές, γυναῖκα, ἔχεις δίκρο καυμένη.

Εἰς διαπραγματεύεται ἀγορὰν σκόλου.

— Μήπως γαυγίζει ἄγρια; Εἶμαι πολὺ νευρικός καὶ δὲν ὑποφέρω.

— Μπα, μπα, μπα, αὐτὸς, κύριέ μου, δὲν εἶναι κανένα σκυλί τοῦ δρόμου νά σκόνῃ τὸν κόσμον σ' τὸ ποδάρι γιὰ κάθε ψύλλου πῆδημα, μπορεῖ νά κοιμᾶσθε, νά πλαγιαζῆ αὐτὸς πλάι σ' τὸ κρεβάτι σας, νά σας δολοφονήσουν καὶ αὐτὸς νά μὴ βγάλῃ τσιμουδιά!!